

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä toukokuuta 2002

N:o 359—361

SISÄLLYS

N:o		Sivu
359	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	2779
360	Laki tilintarkastuslain 1 §:n muuttamisesta	2790
361	Valtioneuvoston asetus luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2791

N:o 359

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 85 a §, sellaisena kuin se on laissa 80/1999,
muutetaan 7 §:n 1 momentti, 8 ja 9 §, 10 §:n 1 momentti, 11 §, 12 §:n 2 momentti, 13, 15 ja 16 §, 17 §:n 2—4 momentti, 18 §:n 2 momentti, 22, 25 ja 27 §, 28 §:n 3 momentti, 29 §, 30 §:n 1 momentti, 32, 34, 39 ja 40 §, 41 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti, 42, 44, 46, 47, 49 ja 50 §, 52 §:n 4 momentti, 54 ja 64 §, 65 §:n 2—4 momentti, 66 ja 67 §, 68 §:n 2 ja 3 momentti, 70 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti, 73 §:n 2 momentti sekä 75, 77 ja 84 §,
sellaisina kuin niistä ovat 16, 44 ja 49 § osaksi mainitussa laissa 80/1999, 40 §, 41 §:n 2 momentti ja 84 § viimeksi mainitussa laissa, 66 § osaksi laissa 612/1997, 68 §:n 2 ja 3 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 77 § osaksi laissa 580/1998, sekä
lisätään lakiin uusi 34 a, 39 a, 40 a ja 40 b § seuraavasti:

7 §

Edustuston perustamisilmoitus

Ennen kuin ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa sijoittautumisoikeuden perusteella, Vakuutusvalvontaviraston on saatava vakuutusyhtiön

kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta ilmoitus, jossa on riittävät tiedot perustettavaksi aiotun edustuston liiketoiminnasta, hallinnosta ja pääasiamiehestä. Vakuutustoiminnan harjoittamisena sijoittautumisoikeuden perusteella pidetään edustuston perustamista Suomeen.

HE 7/2002
TaVM 2/2002
EV 20/2002

8 §

Vakuutusvalvontaviraston vastaus

Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa 7 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta kyseiselle viranomaiselle ne yleisen edun vaatimat ehdot, joita noudattaen vakuutusliikettä on Suomessa harjoitettava.

9 §

Edustuston toiminnan aloittaminen

Edustusto voi aloittaa vakuutusliikkeen harjoittamisen Suomessa, kun ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö on saanut kotivaltionsa vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta tiedon 8 §:ssä tarkoitetuista ehdoista, kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen ilmoitti vakuutusyhtiölle edustuston perustamista koskevien tietojen lähettämisestä Vakuutusvalvontavirastolle.

10 §

Vapaan tarjonnan aloittamisilmoitus

Ennen kuin ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, Vakuutusvalvontaviraston on saatava ilmoitus vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta.

11 §

Vapaan tarjonnan aloittaminen

Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi aloittaa vakuutuspalvelujen vapaan tarjonnan Suomessa saatuaan kotivaltionsa vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta tiedon siitä, että viranomainen on lähettänyt vakuutuspalvelujen vapaan tarjonnan aloittamisilmoituksen Vakuutusvalvontavirastolle.

12 §

Tietojen muutokset

Vakuutusyhtiön on lisäksi ilmoitettava edustuston perustamisilmoitukseen sisältyvien tietojen muutoksista Vakuutusvalvontavirastolle vähintään kuukautta ennen aiotun muutoksen tekemistä.

13 §

Toimiluvan peruuttamisen vaikutukset

Jos ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle sen kotivaltiossa myönnetty toimilupa peruutetaan, vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava asiasta Vakuutusvalvontavirastolle. Virasto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, miten yhtiön toiminta Suomessa on tällöin lopetettava. Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö ei voi toimiluvan peruuttamisen jälkeen antaa Suomessa uusia vakuutuksia.

15 §

Kotivaltion viranomaisen toimivalta Suomessa

Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalla viranomaisella on oikeus tarkastaa Suomessa sijaitsevan ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön edustuston toimintaa joko itse tai edustajansa välityksellä sen ilmoitettua asiasta Vakuutusvalvontavirastolle. Virastolla on oikeus osallistua tarkastukseen.

Vakuutusvalvontavirasto voi ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen pyynnöstä ottaa haltuunsa yhtiön hallinnassa Suomessa olevaa omaisuutta taikka kieltää yhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta tällaista omaisuutta, jos vakuutusyhtiö ei kotivaltion valvontaviranomaisen mukaan täytä kyseisessä valtiossa vakuutustekniselle vastuuvälille tai vakavaraisuudelle asetettuja vaatimuksia.

16 §

Sosiaali- ja terveysministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston oikeus saada tietoja ja tarkastusoikeus

Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön on annettava sosiaali- ja terveysministeriölle sekä Vakuutusvalvontavirastolle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa yhtiöstä ja toiminnastaan Suomessa tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus tarkastaa ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön Suomen edustuston liikettä ja muuta toimintaa. Virastolla on oikeus suorittaa tarkastuksia edustuston tiloissa.

Jos erityistä syytä on, Vakuutusvalvontavirasto voi ottaa haltuunsa tarkastuksen alaisia asiakirjoja. Yhtiön pyynnöstä niistä on annettava yhtiölle jäljennös maksutta.

17 §

Pakkokeinot

Jos 1 momentissa tarkoitettua kehotusta tai kieltoa ei noudateta, Vakuutusvalvontaviraston on ilmoitettava asiasta ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

Jos ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi ja yhtiö jatkaa virheellistä menettelyään, Vakuutusvalvontavirasto voi ilmoitettuaan asiasta yhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle asettaa uhkasakon antamansa kehotuksen tai kiellon noudattamisen tehostamiseksi, ottaa haltuunsa yhtiön hallinnassa Suomessa olevaa omaisuutta tai kieltää yhtiötä antamasta Suomessa uusia vakuutuksia, kunnes asia on korjattu. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön edustuston sijaintipaikan lääninhallitus tai, jollei yhtiöllä ole edustustoa Suomessa, Etelä-Suomen lääninhallitus.

Jos ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toiminta vaarantaa vakuutetut edut, Vakuutus-

valvontavirasto voi ryhtyä 3 momentissa mainittuihin toimenpiteisiin noudattamatta 1 ja 2 momentissa säädettyä menettelyä ja ilmoittamatta asiasta etukäteen yhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

18 §

Oikeus harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa

Suomessa tapahtuvaa toimintaansa varten yhtiön on perustettava tänne edustusto, jota johtaa Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä pääasiamies.

22 §

Toiminnan aloittaminen

Pääasiamiehen on viipymättä ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle toiminnan aloittamisesta ja edustuston osoitteesta.

25 §

Pääasiamiehen hyväksymistä koskeva hakemus

Vakuutusvalvontavirasto hyväksyy kolmannen maan vakuutusyhtiön hakemuksesta tämän valtuuttaman pääasiamiehen. Hakemukseen on liitettävä pääasiamiehelle annettu valtakirja ja selvitys siitä, että pääasiamies täyttää 24 §:ssä säädetyt vaatimukset.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä pääasiamiehelle annettavasta valtakirjasta ja 1 momentissa tarkoitusta selvityksestä.

27 §

Väliaikainen pääasiamies

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiöllä ei ole Suomessa 24 §:ssä säädetyt vaatimukset täyttävää pääasiamiestä tai tämän sijaista, Vakuutusvalvontaviraston on määrättävä väliaikainen pääasiamies hoitamaan pääasiamie-

hen tehtävää, kunnes yhtiö on valtuuttanut uuden pääasiamiehen, jonka virasto on hyväksynyt, tai pääasiamiestä koskeva este on lakannut. Yhtiön on suoritettava väliaikaiselle pääasiamiehelle palkkio, jonka määrän virasto päättää.

28 §

Edustuston peruspääoma

Yhtiön toimittua Suomessa kolme vuotta Vakuutusvalvontavirasto voi hakemuksesta liikkeen laajuuden ja laadun huomioon ottaen hyväksyä 1 momentissa säädettyä pienemmän peruspääoman, jonka tulee kuitenkin olla vähintään puolet siinä säädetystä määrästä. Virasto voi peruuttaa tässä tarkoitetun hyväksymisensä tai muuttaa sitä.

29 §

Vakuus

Edustuston peruspääomasta vähintään puolet on asetettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksymään suomalaiseen talletuspankkiin tai Suomeen sijoittautuneen ulkomaisen luotolaitoksen sivukonttoriin vakuudeksi viraston määräämin ehdoin.

Toiminnan aikana vakuuden arvon on aina oltava vähintään 30 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitetun toimintapääoman vähimmäismäärän suuruinen.

Vakuuden on oltava vastuuvelan katteeksi kelpaavia ja Vakuutusvalvontaviraston antamien tarkempien määräysten mukaisia arvopapereita tai sitoumuksia. Kolmannen maan vakuutusyhtiö voi viraston määräämällä tavalla vaihtaa niitä tai saada niitä takaisin. Yhtiön on huolehdittava, ettei vakuuden arvo alita 1 ja 2 momentissa säädettyä vähimmäismäärää.

Vakuutena olevia varoja saadaan käyttää ainoastaan sellaisten vakuutussopimuksiin perustuvien velkojen maksamiseen, jotka koskevat yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä.

30 §

Edustuston toimintapääoma

Edustuston toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla edustuston varojen on katsottava ylittävän edustuston velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset. Edustuston toimintapääomasta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään vakuutusyhtiön toimintapääomasta. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä edustuston toimintapääoman laskemisesta.

32 §

Lupa poiketa pääomavaatimuksista

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on toimilupa vakuutusliikkeen harjoittamiseen Euroopan talousalueeseen kuuluvassa muussa valtiossa, Vakuutusvalvontavirasto voi yhtiön hakemuksesta myöntää yhtiölle luvan poiketa 28—31 §:ssä säädettyistä vaatimuksista, jos yhtiön koko Euroopan talousalueella harjoittaman ensivakuutusliikkeen vakavaraisuuden valvonnasta vastaa Euroopan talousalueeseen kuuluvan muun valtion vakuutustoimintaa valvova viranomainen.

34 §

Vastuuvelan kate

Vastuuvelka on katettava siten kuin vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 ja 3 a §:ssä säädetään. Katteeseen kuuluvien varojen on kuitenkin sijaittava Suomessa.

Vastuuvelan kattamiseen ei saa käyttää 29 §:ssä tarkoitettua vakuutta.

Katteeseen kuuluvat varat on säilytettävä Vakuutusvalvontaviraston määräämällä tavalla.

34 a §

Sijoitussuunnitelma

Kolmannen maan vakuutusyhtiön pääasiamiehen on laadittava suunnitelma edustuston varojen sijoittamisesta (*sijoitussuunnitelma*).

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelman laatimisesta.

39 §

Vakuutusvalvontavirastolle toimitettavat selvitykset

Kolmannen maan vakuutusyhtiön on vuosittain laadittava Vakuutusvalvontaviraston vahvistaman kaavan mukainen kertomus edustuston toiminnasta ja tilasta sekä viraston antamien määräysten mukainen selostus vastuvelan laskemisesta ja, jos kysymys on henkivakuutusyhtiöstä, tutkimus vakuutusliikkeestä. Kertomukseen on liitettävä todistus siitä, että peruspääomaa vastaavat varat, asetettu vakuus ja vastuvelan kate vastaavat 28, 29 ja 34 §:ssä säädettyjä vaatimuksia. Pääasiamiehen tulee toimittaa tässä tarkoitetut asiakirjat virastolle sen määräämässä ajassa.

39 a §

Tilintarkastus

Kolmannen maan vakuutusyhtiön edustustolla on oltava vähintään yksi tilintarkastaja ja yksi varatilintarkastaja. Tilintarkastajana ja varatilintarkastajana saa olla vain tilintarkastuslain (936/1994) 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja. Vähintään yhden tilintarkastajan ja yhden varatilintarkastajan on kuitenkin oltava Keskuskaupparekisterin hyväksymä tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.

Vakuutusvalvontaviraston on määrättävä edustustolle tilintarkastaja, jos:

1) hyväksyttyä tilintarkastajaa tai varatilintarkastajaa ei ole valittu tämän lain tai tilintarkastuslain mukaisesti;

2) tilintarkastajalla ei ole tilintarkastuslain 10 §:ssä tarkoitettua kelpoisuutta; taikka

3) tilintarkastaja ei ole tilintarkastuslain 23 tai 24 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumaton.

Tilintarkastajan velvollisuudesta ilmoittaa Vakuutusvalvontavirastolle vakuutusyhtiötä koskevista seikoista ja päätöksistä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 9 luvun 3 a §:ssä säädetään.

Edustuston tilintarkastuksesta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä tilintarkastuslaissa säädetään.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita edustuston tilintarkastuksen suorittamisesta.

40 §

Edustuston tilinpäätös

Kolmannen maan vakuutusyhtiön edustuston kirjanpidossa ja tilinpäätöksen laatimisessa noudatetaan kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän lain kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevistä säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän lain kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevistä säännöksistä taikka 40 a tai 40 b §:n nojalla annetusta sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella tai mainittujen pykälien nojalla annetuista Vakuutusvalvontaviraston määräyksistä muuta johdu.

Kirjanpitolain 3 luvun 1 §:n 3—5 momenttia, 2 §:n 2 momenttia, 9 §:n 1—4 momenttia, 11 §:ää ja 13 §:n 1 momenttia, 4 luvun 1, 3 ja 4 §:ää, 5 §:n 3—5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 4 §:ää, 12 §:n 2 momenttia, 13, 16, 17 ja 20 §:ää sekä 6 ja 7 lukua ei sovelleta edustuston tilinpäätöksen laatimiseen.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, edustuston tilinpäätökseen sovelletaan soveltuvin osin vakuutusyhtiölain 10 luvun 4, 4 a—4 e ja 10 §:n säännöksiä sekä osakeyhtiölain (734/1978) 11 luvun 6 a §:n, 9 §:n 2 ja 6 momentin ja 9 a §:n säännöksiä. Mitä mainituissa lainkohdissa säädetään osakkeista ja osakepääomasta, koskee soveltuvin osin takuuosuuksia ja takuupääomaa sekä muita yhtiöosuuksia ja niistä muodostuvaa peruspääomaa.

40 a §

Tilinpäätösasiakirjat ja tilinpäätöksen rekisteröinti

Kolmannen maan vakuutusyhtiön edustuston tilinpäätökseen kuuluvien asiakirjojen on oltava selkeitä, ja tilinpäätöksen on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus. Tilinpäätöstä varmentamaan on laadittava tase-erittelyt ja liitetietojen erittelyt, joista annetaan tarkemmat säännökset sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella. Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä erittelyistä.

Tilinpäätös on annettava tilintarkastajille neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Edustuston on ilmoitettava tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus patenti- ja rekisterihallitukselle rekisteröitäviksi kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

40 b §

Tilinpäätöstä koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset sekä poikkeukset

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat säännökset kolmannen maan vakuutusyhtiön edustuston tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista ja toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset edustuston tilinpäätöksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja kirjanpitoa ja tilinpäätöstä koskevien tämän lain säännösten, sosiaali- ja terveysministeriön 1 momentissa tarkoitetun asetuksen sekä kirjanpitolain ja kirjanpitoasetuksen soveltamisesta edustustoon.

Vakuutusvalvontavirasto voi edustuston hakemuksesta erityisestä syystä määrääjäksi myöntää luvan poiketa 3 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeaminen on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi edustuston toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu asetus, määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai kirjanpitoasetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen asetuksen, määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydyttävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisestä syystä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 40 a §:n 2 momentista, tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista ja toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä sekä kirjanpitolain 3 luvun 6 §:stä.

41 §

Pääasiamiehen toimittamat selvitykset

Pääasiamiehen on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle:

Pääasiamiehen on annettava sosiaali- ja terveysministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa yhtiöstä ja sen toiminnasta Suomessa muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

42 §

Pääasiamiehelle asetettava uhkasakko

Vakuutusvalvontavirasto voi velvoittaa pääasiamiehen toimittamaan virastolle 22 ja 39, 40, 40 a ja 41 §:ssä tarkoitetut asiakirjat ja tiedot. Virasto voi asettaa uhkasakon velvoitteen noudattamisen tehostamiseksi.

Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi kolmannen maan vakuutusyhtiön edustuston sijaintipaikan lääninhallitus tai, jollei yhtiöllä ole edustustoa Suomessa, Etelä-Suomen lääninhallitus.

44 §

Pakkokeinot

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa kolmannen maan vakuutusyhtiölle huomautuksen, kehottaa yhtiötä korjaamaan asian määräjässä tai kieltää yhtiötä jatkamasta sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos vakuutusyhtiö ei noudata lakia, toimilupaa, yhtiöjärjestystä tai sääntöjä, tämän lain nojalla annettua säännöstä tai määräystä taikka sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamaa päätöstä, jos yhtiö on käyttänyt hyvän vakuutustavan vastaisia menettelytapoja taikka jos yhtiön toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä.

Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa uhkasakon 1 momentissa tarkoitetun kehotuksen tai kiellon noudattamisen tehosteeksi. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi kolmannen

maan vakuutusyhtiön edustuston sijaintipaikan lääninhallitus tai, jollei yhtiöllä ole edustustoa Suomessa, Etelä-Suomen lääninhallitus.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua kehotusta tai kieltoa noudateta, Vakuutusvalvontavirasto voi kieltää kolmannen maan vakuutusyhtiötä antamasta uusia vakuutuksia, kunnes asia on korjattu.

46 §

Tervehdyttämissuunnitelma ja rahoitussuunnitelma

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen takuumäärä, yhtiön on viipymättä toimitettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksyttäväksi edustuston lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma.

47 §

Oikeus varojen haltuunottoon

Vakuutusvalvontavirasto voi ottaa haltuunsa kolmannen maan vakuutusyhtiön hallinnassa olevaa omaisuutta taikka kieltää yhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta tällaista omaisuutta, jos:

1) vakuutusyhtiön toimilupa on peruutettu;

2) vakuutusyhtiö ei täytä 34 §:n mukaisia vastuuvelan katetta koskevia vaatimuksia;

3) kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen takuumäärä;

4) kolmannen maan vakuutusyhtiön Suomen edustuston toimintapääoma on pienempi kuin 30 §:n 2 tai 3 momentin mukainen toimintapääoman vähimmäismäärä ja virastolla on aihetta olettaa edustuston taloudelli-

sen tilan edelleen heikkenevän taikka virasto katsoo edustuston olevan joutumassa tällaiseen tilaan; sekä

5) vakuutusyhtiö ei ole noudattanut viraston tämän lain nojalla antamaa kehotusta täydentää edustuston peruspääomaa vastaavia varoja tai asettamaansa vakuutta.

49 §

Selvitysmiesten asettaminen

Jos kolmannen maan vakuutusyhtiön toimilupa on peruutettu tai muutoin lakannut olemasta voimassa, yhtiön on viipymättä asetettava pääasiamiehen tilalle selvitysmies huolehtimaan yhtiön Suomessa harjoittaman vakuutusliikkeen selvittämisestä. Vakuutusvalvontavirastolla on lisäksi oikeus määrätä yksi selvitysmies. Virastolla on niin ikään oikeus, kunnes yhtiö on asettanut selvitysmiehen, määrätä väliaikainen selvitysmies.

Selvitysmiehestä ja väliaikaisesta selvitysmiehestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa säädetään pääasiamiehestä ja väliaikaisesta pääasiamiehestä.

Jos selvitysmiehet eivät ole yhden vuoden kuluessa toimiluvan voimassaolon lakkaamisesta aikaansaaneet suunnitelmaa vakuutuskannan luovuttamisesta 66 §:n mukaisesti tai jollei vakuutusliikettä muutoin ole mainitussa ajassa selvitetty, Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä ajankohdan, jolloin muut kuin liikennevakuutuslain (279/1959), potilasvahinkolain (585/1986) ja tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaiset vakuutukset päättyvät, sekä ajankohdan, jolloin mainittujen lakien mukaisten vakuutusten vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus siirretään erityisestä selvityspesästä Liikennevakuutuskeskuksen, Potilasvakuutuskeskuksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnoitavaksi. Vakuutuskannan ja sitä vastaavan omaisuuden siirtämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 16 a luvun 9 §:ssä ja tämän lain 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta. Muutoin noudetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä säädetään.

50 §

Selvitysmenettelyä koskeva kertomus

Tehtävänsä suoritettuaan selvitysmiesten tulee viipymättä laatia selvitysmenettelyä koskeva kertomus ja toimittaa se Vakuutusvalvontavirastolle.

52 §

Kolmannen maan vakuutusyhtiön omaisuuden luovuttaminen konkurssiin

Kun yhtiön omaisuus on luovutettu konkurssiin, tuomioistuimen tulee viipymättä ilmoittaa siitä ja paikalletulopäivästä Vakuutusvalvontavirastolle. Tuomioistuimen tulee niin ikään, jos virasto tekee siitä esityksen, määrätä valittujen lisäksi uskotuksi mieheksi ja toimitsijamieheksi viraston ehdottama henkilö.

54 §

Erityinen selvityspesä

Mitä 29 §:n 4 momentissa ja 53 §:ssä säädetään vakuutena olevien varojen käyttämisestä ja etuoikeudesta luetteloituna katteena olevaan omaisuuteen, noudatetaan sen estämättä, että kolmannen maan vakuutusyhtiön omaisuus on luovutettu konkurssiin. Vakuutusvalvontaviraston on kuitenkin määrättävä vakuutena ja luetteloituna katteena oleva omaisuus erotettavaksi konkurssihallinnosta erityiseksi selvityspesäksi. Siihen on myös viipymättä siirrettävä niin suuri määrä yhtiön muuta omaisuutta, että erityisen selvityspesän omaisuus vastaa 33 §:ssä tarkoitettua vastuovelkaa ja arvioituja selvityskustannuksia.

Vakuutusvalvontaviraston tulee samalla määrätä yksi tai useampi toimitusmies hoitamaan erityistä selvityspesää. Toimitusmiehille suoritetaan pesän varoista palkkio, jonka määrän virasto päättää. Toimitusmiehistä on soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa säädetään selvitysmiehistä.

Kun erityisen selvityspesän selvitys on saatettu loppuun, jäljellä oleva omaisuus luovutetaan konkurssipesään.

64 §

Ulkomaisen vakuutusyhtiön oikeus kannanluovutukseen

Ulkomainen vakuutusyhtiö (*luovuttava yhtiö*), joka harjoittaa tässä laissa tarkoitettua vakuutusliikettä Suomessa, voi Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella luovuttaa kyseiseen vakuutusliikkeeseen kuuluvien vakuutussopimusten vakuutuskannan suomalaiselle tai ulkomaiselle vakuutusyhtiölle (*vastaanottava yhtiö*) tässä luvussa säädettyissä tapauksissa.

Vakuutusvalvontaviraston on annettava suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen, jollei toimenpide loukkaa vakuutusten käsittämiä etuja ja jollei sen katsota vaarantavan vakuutustoiminnan tervettä kehitystä ja jos vakuutuskannan luovuttamiselle tässä luvussa asetetut muut edellytykset täyttyvät. Virastolla on oikeus liittää suostumuksen antamiseen ehdot, joita virasto pitää tarpeellisina vakuutusten käsittämien etujen tai vakuutustoiminnan terveen kehityksen turvaamiseksi.

65 §

Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kannanluovuttaminen

Vakuutusvalvontavirasto antaa ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön pyynnöstä suostumuksen vakuutuskannan luovutukseen, jos vahinkovakuutussopimuksen kattama riski sijaitsee Suomessa, jos henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti Suomessa tai, jos henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö, se oikeushenkilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee Suomessa.

Jos vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vakuutusyhtiö, Vakuutusvalvontaviraston on lisäksi annettava luovuttavan vakuutusyhtiön vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle lausunto siitä, onko vastaanottavalla yhtiöllä vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Vakuutusvalvontaviraston on päätettävä 2 momentissa tarkoitetun suostumuksen tai 3 momentissa tarkoitetun lausunnon antamises-

ta kolmen kuukauden kuluessa ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen pyynnön saapumisesta. Muussa tapauksessa viraston katsotaan antaneen suostumuksen vakuutuskannan luovuttamiseen tai vahvistaneen vakuutusyhtiön toimintapääoman riittävyyden.

66 §

Kolmannen maan vakuutusyhtiön kannan luovuttaminen

Sen estämättä, mitä vakuutusyhtiölain 16 a luvun 14 §:ssä säädetään, kolmannen maan vakuutusyhtiö voi Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella luovuttaa Suomen edustustaan käsin tehtyjen vakuutussopimusten vakuutuskannan suomalaiselle vakuutusyhtiölle tai sellaiselle ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle tai kolmannen maan vakuutusyhtiölle, jolla on edustusto Suomessa.

Vakuutusvalvontaviraston on ennen suostumuksen antamista hankittava suostumus sen Euroopan talousalueeseen kuuluvan muun valtion vakuutustarkastuksesta vastaavalta viranomaiselta, jossa vahinkovakuutussopimuksen kattama riski vakuutusyhtiölain 2 a luvun 10 §:n mukaan sijaitsee tai jossa henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti tai, jos henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö, se oikeushenkilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee.

Jos vastaanottavana yhtiönä on ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, Vakuutusvalvontaviraston on ennen suostumuksen antamista hankittava yhtiön kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Jos vastaanottavana yhtiönä on toinen kolmannen maan vakuutusyhtiö, jolla on edustusto Suomessa ja vastaanottavan yhtiön koko Euroopan talousalueella harjoittaman ensivakuutusliikkeen vakavaraisuuden valvonnasta vastaa muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kuin Suomen vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen, Vakuutusvalvontaviraston on hankittava tämän

viranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

67 §

Suostumuksen tai vahvistuksen saamiselle asetettu määräaika

Jos Vakuutusvalvontavirasto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö on saapunut vastaanottajalle, saanut vastausta niiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden vakuutustarkastuksesta vastaavilta viranomaisilta, joilta virasto on 66 §:n nojalla pyytänyt vahvistusta tai suostumusta, näiden katsotaan vahvistaneen vastaanottavan yhtiön toimintapääoman riittävyyden tai vastaavasti antaneen suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen.

68 §

Kannanluovutuksiin sovellettava menettely

Mitä vakuutusyhtiölain 16 a luvun 9 §:ssä säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta, on soveltuvin osin voimassa, kun kyse on 66 §:ssä tarkoitetusta vakuutuskannan luovuttamisesta. Vakuutusyhtiölain 16 a luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitettu kuulutus julkaistaan kuitenkin luovuttavan yhtiön kustannuksella. Luovuttavaa yhtiötä ei ole kuitenkaan velvoitettava antamaan yhtiön osakkaille tietoa edellä mainitusta kuulutuksesta. Vakuutuskannan luovuttamista koskevat asiakirjat on pidettävä Vakuutusvalvontavirastossa nähtävinä vakuutusyhtiölain 16 a luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun määräajan loppuun.

Vastaanottavan yhtiön on ilmoitettava 65 tai 66 §:ssä tarkoitetusta vakuutuskannan luovuttamisesta virallisessa lehdessä ja ainakin yhdessä vakuutuskannan luovuttaneen yhtiön Suomen edustuston sijaintipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarvittaessa määrää kuukauden kuluessa vakuutuskannan siirtymisestä, jos vahinkovakuutuksen kattama riski sijaitsee Suomessa, jos henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti Suomessa tai, jos henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö, se oikeushen-

kilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee Suomessa. Ilmoituksen tulee sisältää maininta vakuutusyhtiölain 16 a luvun 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutuksenottajan oikeudesta irtisanoa vakuutussopimuksensa. Jos luovuttavalla yhtiöllä ei ole edustustoa Suomessa, vakuutuskannan luovuttamisesta on virallisen lehden lisäksi ilmoitettava ainakin yhdessä Suomessa ilmestyvässä sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin virasto tarvittaessa määrää.

70 §

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä pidettävä rekisteri

Vakuutusvalvontavirasto pitää rekisteriä Suomessa toimivista ulkomaisista vakuutusyhtiöistä. Rekisteriin merkitään:

Ulkomaisen vakuutusyhtiön on ilmoitettava rekisteriin merkittyjen tietojen muutoksista viipymättä Vakuutusvalvontavirastolle.

73 §

Pääasiamiehen vahingonkorvausvelvollisuus

Vahingonkorvauksen sovittelusta sekä korvausvastuun jakaantumisesta kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken on voimassa, mitä vahingonkorvauslain (412/1974) 2 ja 6 luvussa säädetään.

75 §

Vakuutusyhtiön lukuun toimiminen Suomessa

Jos Vakuutusvalvontavirastolla on syytä otaksua, että joku harjoittaa ulkomaisen vakuutusyhtiön lukuun Suomessa tässä laissa tarkoitettua toimintaa tekemättä 7 tai 10 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta tai ilman 18 §:n 1

momentissa tarkoitettua toimilupaa, viraston on hankittava siitä selvitystä ja tarvittaessa kehoitettava asianomaista määrääjässä tekemään 7 tai 10 §:ssä tarkoitettu ilmoitus, hakemaan toimilupaa, muuttamaan toimintaansa viraston ilmoittamalla tavalla tai lopettamaan toimintansa.

77 §

Vakuutusyhtiörikos

Joka Vakuutusvalvontaviraston 15 §:n 2 momentin, 17 §:n 3 momentin tai 47 §:n nojalla määräämän kiellon vastaisesti luovuttaa tai panttaa yhtiön hallinnassa Suomessa olevaa omaisuutta, on tuomittava siten kuin vakuutusyhtiölaissa säädetään vakuutusyhtiörikoksesta.

84 §

Muutoksenhaku

Sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Lääninhallituksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen, jolla uhkasakko on tuomittu maksettavaksi, haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston päätös, joka on annettu 13 §:n, 15 §:n 2 momentin, 16 §:n, 17 §:n 1, 3 tai 4 momentin, 41 §:n, 43 §:n 1 momentin, 44 §:n 1 tai 3 momentin, 45 tai 47 §:n, 49 §:n 1 momentin taikka 54 §:n nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämän lain 34 a §:n mukainen sijoitus-suunnitelma on laadittava kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Tämän lain 39 a §:ssä säädetty vaatimukset täyttävä tilintarkastaja ja varatilintarkastaja on

ensimmäisen kerran valittava tarkastamaan
kolmannen maan vakuutusyhtiön edustuston
sen tilikauden kirjanpito, tilinpäätös ja hal-

linto, joka ensimmäisenä päättyy tämän lain
tultua voimaan.

Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 360**L a k i****tilintarkastuslain 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä lokakuuta 1994 annetun tilintarkastuslain (936/1994) 1 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1719/1995, seuraavasti:

1 §*Soveltamisala*

Mitä tässä laissa säädetään yhteisön ja säätiön kirjanpidon ja tilinpäätöksen tarkastuksesta, sovelletaan myös sellaisen ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen tilintarkastukseen, jonka tilinpäätöstä ei laadita, tarkasteta ja julkisteta Euroopan yhteisön

säädösten mukaisesti tai vastaavalla tavalla. Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta ulkomaisen luotto- tai rahoituslaitoksen sivukonttorin tilintarkastukseen. Ulkomaisen vakuutusyhtiön edustuston tilintarkastukseen tätä lakia sovelletaan siten kuin ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 361

Valtioneuvoston asetus**luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 3 momentti, 14 §:n 3 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 ja 3 momentti sekä 46 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 15 §:n 2 momentti sekä 16 §:n 2 ja 3 momentti asetuksessa 449/2001, seuraavasti:

10 §

Tukikelpoinen pelto

Peruslohko, joka on peltoa, on tukikelpoinen luonnonhaittakorvauksessa ja ympäristötuesta, kun sitä on haettu ensimmäisenä sitoutumisvuonna tukihakemuksessa tukikelpoiseksi alaksi, se on viljelykelpoista kyseessä olevana vuonna viimeistään 1 päivänä kesäkuuta tai vuoden 2000 osalta viimeistään 15 päivänä kesäkuuta ja se on tuolloin ilmoitettu joko viljelyksessä olevaksi, tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1251/1999, jäljempänä peltokasviasetus, säädetyllä tavalla kesannoiduksi, viljelyyn liittyväksi kesannoksi tai tilapäisesti viljelemättömäksi pelloksi. Viljelyyn liittyvällä kesannolla tarkoitetaan sellaisia peltoalueita, jotka hakuvuonna ovat kesantona luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvässä viljelykierrossa. Viljelyksessä olevaksi pelloksi katsotaan myös viherlannoitusaloina ilmoitetut peltoalat maa- ja metsätalousministeriön erikseen säätämällä edellytyksillä ja tämän asetuksen mukaiseen viisi- tai kymmenvuotiseen suojavyöhykkeen perustamisen ja hoidon sopimukseen sisältyvä peltoala. Tukikelpoiseksi alaksi viljelijä voi ilmoittaa myös tässä asetuksessa tarkoitettuihin sopimukseen ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuihin eri-

tyistukisopimuksiin sisältyvän alueen, silloin kun sopimus on tehty peltoa koskevaksi.

11 §

Tuen maksaminen

Luonnonhaittakorvausta voidaan maksaa seuraavien peltoalojen osalta edellyttäen, että luonnonhaittakorvaukseen sitoutunut viljelijä on ilmoittanut ne vuosittaisessa tukihakemuksessa tukikelpoiseksi alaksi, ne ovat viljelykelpoisia viimeistään 1 päivänä kesäkuuta, ne ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta ja ne on hyväksytty tukikelpoisiksi:

1) pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä oleva peltoala; viljelyksessä olevaksi peltoalaksi katsotaan myös peltoala, jolla kasvit eivät ensimmäisenä viljelyvuonna tuota satoa, mutta muodostavat maanpäällisen kasvuston, sekä peltoala, joka on ilmoitettu viherlannoituslaksiksi;

2) peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoitu peltoala; tilapäisesti viljelemättömälle peltoalalle ei makseta luonnonhaittakorvausta;

3) peltoala, jolle on perustettu 16 §:ssä tarkoitettu maatalan monimuotoisuuskohteita koskeva lisätoimenpidekohde eikä sitä ole ilmoitettu kesannoitavaksi peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla, kun alueen sato

käytetään riistan ruokintaan tai satoa ei korjata, voidaan luonnonhaittakorvausta maksaa näiden peltojen osalta enintään viidelle prosentille ensimmäisenä sitoumusvuonna tukikelpoiseksi haettujen peruslohkojen pinta-alasta;

4) suojavyöhykenurmina ilmoitetut peltoalat, silloin kun kyseessä on 22 §:ssä tarkoitettu viisi- tai kymmenvuotinen suojavyöhykkeen perustamisen ja hoidon sopimus; maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettulle 20-vuotiselle sopimusosalalle ei makseta luonnonhaittakorvausta; ja

5) peltoala, jota koskee 29 §:ssä tarkoitettu sopimus luonnon monimuotoisuuden edistämistä tai 30 §:ssä tarkoitettu sopimus maiseman kehittämisestä ja hoidosta vain silloin kun sopimusaluetta laidunnetaan tai siltä korjataan sato sopimukseen sisältyvän suunnitelman mukaan ja, peltoala jota koskee maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettu peltoa koskeva viisivuotinen sopimus luonnon monimuotoisuuden edistämistä, maiseman kehittämisestä ja hoidosta tai peltoa koskeva sopimus perinnebiotoopin hoidosta silloin kun kyseisiä sopimusalueita laidunnetaan tai niiltä korjataan sato; muiden tässä asetuksessa tarkoitettuihin sopimuksiin sisältyvien viljeltyjen peltojen tai peltokasviasetuksessa säädetyllä tavalla kesannoitujen peltojen osalta voidaan luonnonhaittakorvaus maksaa lukuun ottamatta peltoa, jota koskee 23 §:ssä tarkoitettu sopimus kosteikon ja laskeutusaltaan perustamisesta ja hoidosta.

12 §

Vähimmäispinta-ala

Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan tukikelpoinen pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä oleva peltoala, tukikelpoinen peltokasviasetuksessa säädetyn mukaisesti kesannoitu peltoala, tukikelpoinen viljelyyn liittyvä kesantoala, tukikelpoinen tilapäisesti viljelemätön peltoala, tukikelpoinen viherlannoitus-
 alana ilmoitettu peltoala ja tämän asetuksen mukaiseen erityistukisopimukseen sisäl-

tyvä peltoala edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi. Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan myös maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen mukaisiin erityistukisopimuksiin sisältyvä alue, silloin kun sopimus on tehty peltoa koskevaksi edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi.

14 §

Vähimmäispinta-ala

Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan tukikelpoinen pelto- ja puutarhakasvien viljelyksessä oleva peltoala, tukikelpoinen peltokasviasetuksen mukaisesti kesannoitu peltoala, tukikelpoinen viljelyyn liittyvä kesantoala, tukikelpoinen tilapäisesti viljelemätön peltoala sekä tukikelpoinen viherlannoitus-
 alana ilmoitettu peltoala ja tämän asetuksen mukaiseen sopimukseen sisältyvä peltoala edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi. Vähimmäispinta-alaan luetaan mukaan myös maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettuihin erityistukisopimuksiin sisältyvä alue, silloin kun sopimus on tehty peltoa koskevaksi edellyttäen, että kyseinen ala on ilmoitettu tukikelpoiseksi.

15 §

Perustoimenpiteet

Kotieläintilan perustoimenpiteisiin voi sitoutua kesken sitoumuskauden vain, jos viljelijä aloittaa kotieläintuotannon tai lisää sitä siten, että tilalla on vähintään 0,4 eläinyksikköä tukikelpoista peltohehtaaria kohden tai vähintään kymmenen eläinyksikköä jäljellä olevan sitoumusajan. Kotieläintilan perustoimenpiteestä on luovuttava silloin, kun kotieläintuotanto tilalla alenee alle 1 momentissa tarkoitetun 0,4 eläinyksikön ja alle 1 momentissa tarkoitetun kymmenen eläinyksikön eikä syynä ole tiettyjen tuotantotapojen edellyttämä tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä ai-

heutuva lyhytaikainen tuotantotauko ja kyseessä oleva viljelijä on sitoutunut noudattamaan kotieläintilaa koskevia perustoimenpiteitä. Perustoimenpiteen voi viljelijä vaihtaa vain kerran sitoumuskauden aikana. Perustoimenpiteen voi vaihtaa myös silloin, kun tilalla tapahtuu koko tilan hallinnan siirto ja sitoumus siirretään 50 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Vaihdamisen ilmoittamisessa on noudatettava 52 §:ssä säädettyä. Perustoimenpiteitä ovat:

- 1) viljelyn ympäristösuunnittelu ja -seuranta;
- 2) peltokasvien peruslannoitus;
- 3) kasvinsuojelu;
- 4) pientareet ja suojakaistat;
- 5) luonnon monimuotoisuuden ja maiseman ylläpitäminen; ja
- 6) kotieläintilan perustoimenpide.

16 §

Lisätoimenpiteet

Kotieläintilan lisätoimenpiteen voi valita vain sellainen kotieläintila, joka toteuttaa tai alkaa toteuttaa kotieläintilan perustoimenpidettä. Kotieläintilan lisätoimenpiteestä on luovuttava silloin, kun kotieläintuotanto maatilalla muutoin kuin tilapäisesti alenee alle 15 §:n 1 momentissa tarkoitetun 0,4 eläinyksikön ja alle 15 §:n 1 momentissa tarkoitetun kymmenen eläinyksikön. Viljelijän on ilmoitettaessaan eläinmäärän vähenemisestä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle ilmoitettava, minkä lisätoimenpiteen hän valitsee kotieläintilan lisätoimenpiteen tilalle. Lisätoimenpide on vaihdettava silloin, kun tilalla, jolla aloitetaan nauta-, hevos- tai lammastalous, valitaan kotieläintilan perustoimenpide kesken sitoumuskauden ja lisätoimenpiteeksi on aiemmin valittu peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys ja kevennetty muokkaus. Samoin lisätoimenpide on vaihdettava silloin, kun tilalla luovutaan lypsylehmistä ja lisätoimenpiteeksi on valittu maitohuoneen pesuvesien käsitteleminen. Lisätoimenpiteen voi vaihtaa silloin, kun tilalla tapahtuu koko tilan hallinnan siirto ja sitoumus siirretään 50 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Lisätoimenpiteen vaih-

dosta on ilmoitettava kirjallisesti kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle 10 työpäivän kuluessa tapahtuneesta muutoksesta. Kyseessä oleva viljelijä voi vaihtaa lisätoimenpiteen vain kerran sitoumuskauden aikana.

Edellä 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettua lisätoimenpiteen lisäksi viljelijä voi valita yhden vapaaehtoisen puutarhatilan lisätoimenpiteen, jos kyseisellä tilalla viljellään ympäristötuen ryhmien 1 ja 2 puutarhakasveja vuosittain tukikelpoisilla lohkoilla vähintään 0,5 hehtaarin alalla koko sitoumusajan. Valittua puutarhatilan lisätoimenpidettä on toteutettava koko sitoumuskauden ajan. Puutarhatilan lisätoimenpiteestä on luovuttava silloin, jos edellä mainittu puutarhakasvien viljelyala vähenee alle 0,5 hehtaarin. Puutarhatilan lisätoimenpiteen voi valita kesken sitoumuskauden silloin, kun edellä mainittuja puutarhakasveja aletaan viljellä tai niiden viljelyä lisätään siten, että viljelyala on vähintään 0,5 hehtaaria tai tilalla tapahtuu koko tilan hallinnan siirto ja sitoumus siirretään 50 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Tämän lisätoimenpiteen voi kyseessä oleva viljelijä vaihtaa vain kerran sitoumusaikana.

46 §

Uusia alueita sitoumukseen tai sopimukseen ja eläinmäärän muuttaminen

Sitoumukseen tai 25 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen voidaan valtion talousarvion määrärahojen puitteissa hakemuksesta liittää toisena ja kolmantena sitoumus- ja sopimusvuotena alueita, joita ei ole edellisen vuoden tukihakemuksessa ilmoitettu 1 momentissa tarkoitetun sitoutuneen viljelijän tukihakemuksessa tai jotka eivät ole sopimusalassa. Näiden liitettävien alueiden pinta-ala voi olla enintään 50 prosenttia viljelijän vertailu- tai sopimusalaista tai korkeintaan kaksi hehtaaria. Jos pinta-alan lisäys on tätä suurempi, viljelijä voi antaa uuden kyseistä tukea koskevan sitoumuksen tai tehdä uuden koko tilaa koskevan edellä mainitun sopimuksen sitoumus- ja sopimuskauden aikana vuosittaisen tukihaun yhteydessä valtion talousarvion määrärahojen puitteissa. Jos uutta sitoumusta

N:o 361

ei voida antaa tai tehdä uutta sopimusta, uusia alueita on viljeltävä sitoumuksen tai sopimuksen ehtojen mukaisesti ilman tukea.

Jos kyseessä on 25 §:ssä tarkoitetun uuden sopimuksen tekeminen 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa koko maatilan alueelle, erityistuki peltohehtaarilta maksetaan aiemman sopimuksen mukaisesti jo sopimukseen sisältyneelle sopimusosalalle ja uuden peltoalan osalta sen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään. Jos kyseessä on kolmannen sopimusvuoden jälkeisenä vuotena tehtävä sopimus, erityistuki maksetaan kaikkien sopimukseen sisällytettävien peltojen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään. Jos kyseessä on uuden peltoalueen liittäminen 25 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen, erityistuki hehtaarilta maksetaan uuden peltoalueen osalta sen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään. Jos peltoala on uuden

sopimuksen tekemistä tai sen sopimukseen liittämistä edeltävänä kasvukautena ollut toisella viljelijällä, jolla on tuolloin ollut 25 §:ssä tarkoitettu sopimus luonnonmukaisesta tuotannosta, kyseisen peltoalan osalta maksetaan erityistukea hehtaarilta sen aiemman viljelytavan perusteella siten kuin 36 §:ssä säädetään.

— — — — —
Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä toukokuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän asetuksen 15 §:n 2 momentissa tarkoitettu perustoimenpiteen vaihtaminen sekä 16 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu lisätoimenpiteen vaihtaminen on mahdollista, jos tilan hallinnan siirto on tapahtunut vuoden 2002 aikana.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Ylitarkastaja *Tiina Malm*